

men som vi aldrig have haft nogen For-
nøjelse af. Man gør ved en Lov ikke Ting-
gen færdig, men siger: Naar der sker noget
andet, naar en anden Lov vedtages, eller
naar andre Betingelser komme til Stede,
saa skal det være saadan og saadan, men der
er en Mellemtilstand derimellem, hvor man
ikke veed, hvordan det gaar med det altsam-
men. Efter min Overbevisning er det et
overordentlig usundt Princip. En anden
Sag er det, at man i Forhandlingernes Løb
kan knytte saadanne Betingelser til Loven;
men at begynde med at sige: Denne Lov
skal først saa Betydning, efterat en anden
Lov er traadt i Kraft, det synes mig dog at
være vel meget af det gode. Altsaa, da denne
Lov kom her i Tinget — og den kom jo med
høj Damp oppe, med Barjel om, at den skulde
være Banebryder for bedre socialøkonomiske
Tilstande her i Landet — da laa der lige-
som en Bjælke paa Stinnerne foran, men
nu er det blevet væk, thi efterat For-
slaget er kommet tilbage fra Udvalget
med nye Betingelser af Flertallet, saa er
det, ligesom de have lagt en Bjælke bagved
ogsaa. Sagen er den, at naar Flertallets
Lov bliver vedtaget, da er det jo ikke blot
saaledes, at der skal gaa en Lov forud for
dens Begyndelse, men der skal ogsaa ved-
tages en Lov forud for dens fuldstændige
Anvendelse, idet der først staar i § 1, at
det hele bliver slet ingen Ting til, før der
kommer en Ølstat, og saa staar der i § 3,
at de Virkninger, der er Tale om, skulle
først træde i Kraft, naar der kommer en
Alderdomsforsørgelse. Nu har Loven saa-
ledes baade en Bjælke foran og en Bjælke
bagved eller med andre Ord, den svæver
fuldstændig i Luften. Den er saa afhængig
af saa mange Ting, at intet Menneske kan
overse eller sige, at dermed er den Sag af-
gjort og gjort færdig. Det er jo som sagt
utvivlsomt, at denne Lov i sig har optaget
Fordringen om eller den Betingelse, at to
andre Love ogsaa skulle træde i Kraft. Nu
kunde man sige: Ja, men maaste det gaar
meget let, det er maaste blot en Formsag,
at man har villet sætte denne Fordring ind,
men det ordner sig meget let. Jeg veed
naturligvis ikke, hvilken Erfaring det ærede
Flertal har, hvilken Sikkerhed og hvilke
Garantier de have skaffet sig i den Hen-
seende. Men for os andre, der ikke have

andre Betingelser for at vide noget derom,
end hvad parlamentarisk Erfaring og sund
Menneskeforstand kunne sige, for os fore-
kommer det mig, at Forslaget i den Grad
svæver i Luften, at der er grumme lidt Ud-
sigt til, at det faar praktisk Betydning, idet
bægge disse to Ting, der er Tale om,
forekomme mig at ligge noget langt ud i
Fremtiden, med mindre Flertallet har sikret
sig og har givet sit Mende til en saadan
Overenskomst, som ogsaa den ærede Finans-
minister og det andet Ting kunne gaa ind
paa, det er en anden Sag. Men naar
Talen er om en Ølstat, da er det jo et
Spørgsmaal, som har været drøftet her i
lang Tid, og det har viist sig, at der hidtil
ikke har kunnet opnaas Overenskomst om
dette Spørgsmaal. Nu kunde man sige:
Vi ere komne et Skridt videre, idet der
lader til at være Enighed om denne Stats
Størrelse. Men det er ikke Tilfældet.
Finansministeren har slet ikke sagt, at han
er enig heri og vil gaa med til en Ølstat
af 10 Kr. pr. Lb.; det er sandsynligt, at
han maaste vil gaa med dertil, men han
har slet ikke sagt det, i alt Fald er den
ærede Finansministers Skat en helt anden,
og den ærede Finansminister stiller andre
Betingelser, en Brændevinskat og andre
Statter i Forbindelse dermed, det er altsaa
ikke sikkert, at Mindretallet absolut kan
gennemføre den Øllov, der er Tale om.
Men selv om vi nu kunne blive enige om
Ølstaten, har det viist sig, at de praktiske
Vanskeligheder ved at saa en Ølstat stadig
ere voksende. De Ting ere fremhævede sær-
lig af det ærede Medlem for Holbælt Amts
3dje Valgkreds (Lauber) paa Grundlag af
de forskellige Dplysninger, der ere komne
frem i den sidste Tid; det er ogsaa noget,
som maa tages i Betragtning, naar man
taler om Sandsynligheden for overhovedet
at skabe en Ølstatlov, der med Rimelighed
kan gaa igennem. Det er ogsaa utvivlsomt,
at Udsigten til i det hele taget at komme
overens om en Ølstat, naar man gør denne
større, bliver mindre; der kommer jo abso-
lut Vanskeligheder i større Grad; jo større
man gør Skatten, desto vanskelige vil det
være, og desto forsigtigere maa man være
med kun at ramme de Ølforter, som det i
Grunden er Meningen, man vil ramme. En
lille Ølstat er der selvfølgelig ikke Grund til